

CHIMBUL

Un esemplar

50 bani.

Acastă foaie iese odată pe săptămână

DUMINECA

Abonamentele se fac în passagiul român No. 9—11; iar prin districte pe la corespondenții săi postă, trimițându și prețul.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe an pentru capitală.....	24 lei noi
pe jumătate an.....	12
pentru districte pe an.....	27
pe 6 luni.....	14
pentru străinătate.....	37

Proprietarii, T. I. STOENESCU

PENTRU ABONAMENTE ȘI RECLAME SE VOR ADRESA LA D. COSTANDIN STOENESCU GIRANTE ȘI ADMINISTRATOR.

BUCUREȘTI 7^{is} SEPTEMBRE

De nu ne-am simți guvernamentali din creștetă până în călcăie, de n'am înțelege nostimada politice rafinate națională a actualului nostru guvern susținut de noi cu atâta zel, și de n'am fi profund indignați de ușurința confrăților nostri ministeriali de la *Pressa*, *Adunarea* și *Trompeta* cari, de și numai pentru cestiuni esențialmente vitale *Romaniei*, se părăsesc maghiarese în socotela ministeriului actual, am fi făcut burduf pe cititorii nostri de multe novitale proște și gustose pentru statul român; dar, ca să tăem de unghișoră ingraților de Roșii, pe cari nu-i pôte împăca cu binele națiunii române nici chiar administrațiunea bătală a unui guvern ce, prin fapte pipăite, este pildă învederată de moralitate, de patriotism și de constituționalitate și ca cel de astăzi, cărmuit cu atâta capacitate și cadență diplomatico-politică de afrodita noastră Beisadea; ca se numai dăm și noi materie de vorbă anostelor gazette alle Roșiilor, dicem, suntem ne voiți, cu adâncă parere de rău dar cu multă minte, pentru astă-dată se ne abținem, să renunțăm, să ne retragem, să evităm d'a spune :

Că gheșeftul cu actele de câte-va milioane, ciordite din cancelaria ministerială, despre care într'adinsu face atâta gură confrății nostri de la *Pressa*, a cam confusiat pe onorabilul nostru ministru de Interne, D. Cogălniceanu;

Că folosele Romaniei cu tabăra de la Furcenii sunt : câteva sute de omeni nevoiași morți și mai multe sute de bolnavi de epidemica tactică disciplinară a ostășiei macedoniane, câte-va milioane de lei calpi asvirlți din vistieria statului peste gardu ca ne-trebnici, vestitul iuruș și iama minunată ce s'au făcut în pădurile statului, și casul

de nenorocire cu atacul de dambla ce a isbit pe D. general Macedonchi;

Că în plasa Câmpului, districtul Prahova, unsdravan ianiciar de haznatar-bașa, pentru plata birului de câte două ori p'acelașu trimestru și ca să se conforme, ar fi disu-elu, ordinelor ministeriului de albi, înșira de gatu într'un singur lanțu câte 30—40 de plugari români *nesupuși*, pe cari, după ce-i îndopa cu pește sărat-uscă, îi scote câte uadată, de hazu, ast-fel înșirați la adapatu în lacuri cu apă verde, pînă-i face terbi;

Că pe actualul consiliu comunal din București, coprinsu de spaima bietului nevinovat cu musca pe caciula, l-a apucat strechea, încât, în timpul ședințelor sale, stă în primăria, pe de uaparte, baricadat cu câte o companie de gardă civică, spre a l scapa de gogorița conștiinței sale, și pe de alta, încongiurat de câte uă bandă de ciomagași electorali din capitania D-lui Petre Grădistanu, spre a-l pați de gardă civică;

Că fiscul Statului român ce geme dolda de aur aerian, de tēma d'a nu l goli mandatele prestidigitatorilor de meserie, s'a strămutat în stabilimentul cu firma : *Lambro-Pragma et C-nie* și DD. casieri ai corpurilor armatei, ca agiamii incapaținați, nevoind a respecta regulamentul acestui nou refet fiscal, staruescu de luni întregi bătēndu mereu, ca pentru babasurda, la ușa ministerului de finance, spre a face să se înțelēgă că acum, după ce s'au cheltuit și toți banii individuali de prin casele corpurilor, nu mai stă putință a se nutri soldații cu răbdări prajite;

Că acum ministerul de resbelu, ca să se simtă mâna capabilă și sănătoasă a Beisadelei ce l'oblăduese astăzi, s'a transformat în spitalu ostășesc, și numai într'adinsu spre a se demunstra corpului me-

dicalu, și mai cu sēmă laudarosului Inspectoru sanitaru D. Davila, că numai prin medicamentele beisadelesci se pôte tamădui și armata de năprasnica bolă : *platus democraticus*, termen medicalu, de care suferă și dānsa și a căria cabula numai enciclopedia Beisadea a putut o gasi;

Că ingenioasa noastră Beisadea a decisu ea, pe câtu timp voru fi numai patru ministri, ca acum, în consiliulu ministerialu, la casu de paritate de voturi, să se invite a vota și Popa Tache, iar în lipsa acestuia, locotenintele sēu D. Petre Grădiștēnu;

Și, în fine, fără a atinge măcaru aceste „se dice“, ne mărginim numai în a umplea ș'a termina, în fuga mare, revista noastră cu amicalele nōstre mulțamiri către actualul guvern pentru droia de fericiri în care el, ca bun prevedetor parinte, a voit și a sciut se face pe Romāni se cante de bucurie, precum cānta brōsca în gura șerpelui.

A DOUA EPISTOLĂ CONFIDENTIALĂ

FRATELUI NOSTRU CHESARIE GIUVAERGIUL

Dragă frate Chesarie,

Tu oîesci vrăjit de vre-uă spurcată de fermecătoare, sau peste cele-lalte lipiciose bethuileuri ce te împodobesc în ochii lunei, ești însuși uă vrăjitor din cele ce închiagă apa; căci mi-ai făcut de dragoste și mie ca tutulor, încatu, întocmai ca cel ce alergă călare pe trestie dupe iere verzi, m'am aflat și eu în diastima de vreme ce trecu pînă să reîncepă vorba cu tine. Ciudat lucru și dragostea asta de prietșugă curat, măi frate!... Dar, slavă tie Dōmne! Iacă-ne iară față în față numai între patru ochi, ast-fel cum putem vorbi în cel mai adâncu secretu, ca cei amoresați luea în pisma bărbatului ce vrea să scie tōte câte se petrecu în casa lui.

Să înodăm daru vorba noastră de unde sci că o lăsarăm; însă, pentru că timpul e ca entra amăgitoare și pentru că mie, cu tōtă furlandisela noastră în ochii celor ce nu sci se vadă încă ce pōmă pădurētă este ortaoa noastră, nu-mi mirōse bine nici de frică, mē simt dator a-ți da, măi întēu, următōrea povăț frățescă, și voia e la tine, ca la Banu Ghica, s'o urmezi sau nu :

Ascultă, frate Chesarie! Te sci și eu ca tōtă lu-

mea că ești mână spartă. Tu, când te vezi cu punga doldora ca acum, cu totă cuvioșia bătrâneții tale, te pui pe traiu, ca marțafoii ăia de copilandri care cred că tot ce sboră se mănâncă, și cari, ca mosafiri nui la viață, visădă deșteptați numai la suave verbinite și la nesfârșite dîle delicioase, și nu mi te tredești, flăcăindrile, de cât numai atunci când și punga ți este secată și vécul de gheliruri dispărut ca fumul în aer.

D'aceea eă, ca unul ce mă intereseșu, crede-mă, de sôrtă bătrâneții tale nepătată, te sfătuesc prier-tinesce se nu mai faci și acum cum ai făcut în véc-ul de aur de sub Vodă-Cuza, când ți-ai intrat în mână atâtea chilipiruri de loemale, scii tu. Bagă de sémă bine, se nu mai dîci și acum ca atunci că nu poți s'adormi și să te deștepți decât numai între rose și garofițe de câte pai-spre-dece anișori și schimbate pe totă dîoa, sub pretextu că ast-fel de regim ți-ai preserisă medicii șarlatani pentru vivificarea sänge-lui; căci „cac'a ta psevmata,” se dice pe grecesce, pentru cei cu poftă de csanamorasiti ca tine. Se nu te mai fasolești și acum ca atunci că nu poți mănca de cât numai fasani umpluți cu fisticuri și canari fripti la foc bengal, și că nu poți să bei de cât numai vinuri străine de câte două galbeni butilia abia d'ua litră; căci, vezi, numai suvenirea aceloră desmerdătore noctale și desfătătore mănecări și băuturi călugăresci ca cele d'atunci, te-a afundat în bôla aiurării și mi te-a infuriat ca pe balaurul veninos de care fuge lumea cu grôză și cu scârbă. Nu dîci că n'ai avut și n'ai dreptate să plângi acelu véc de fericire și să dai și cu toporul, nu numai cu băta Beisadelei, în capetele afurisiților de februaristi Roșii; nu! căci ei sînt cari numai într'ua clipă, pe când tu te credeai a ceea în vecinică viață de zaharicale, te făcură să te tredești tot-de-ua-dată tam-tacăr cărmizi-bacăr, fără garofițe magnetice, fără fasani fisticurisați, fără băuturi aromatizate, și numai cu stema de „coruptă și desfrănat” ce ți-o puse pe fruntea-ți curată vestitul d-tale ministru d'atunci și d'acum Cogălniceanu. Ceea ce dîci eă este eă, dacă vrei să nu mai cânti cu den'mborô na catalavo ca pînă la cea d'acum reaseșare a Beisadelei noastre la teigheoa cu plăcinte, unde-l prinde de minune...; trebuie se nu uîți că nimic nu este neperitor în valea lumii, și se credi că asemenea tifle, ca cele ce ayuseși tu în veacul aurit al domniei lui Vodă-Cuza și ca cele de care te bucuri acum în dîlele de fericire obțescă sub oblăduirea ministerului din ortaoa noastră, sînt rari ti-fariciuri în viața omului.

Prin urmare, frate Chessarie, nu mai aleră după traiul de sardanapalia, ci păstrăși „banii albi de dîle negre”; căci, cu totă politica noastră cea mare, adică, calomniarea și gôna Roșilor cu ori-ce preț, nu scim ce fel va fi dîoa de mâine pentru ortaoa noastră care, ce e dreptu, bine dice îndrăcitul ăla de Costache Ruset, numai prin băta lui Popa Tache a putut se dure pînă acum cocoțată în fruntea mesei. S'apoi putem noi ore fi sicuri că și chiar protectôrea noastră băta de astăzi nu se va întorcee mâine în glavele noastre? Nu scim, nu scim, frate Chessarie!... Tivga nu merge de multe ori tefără la fontână, dice proverbul român. Ajunge acum uă măciucă la un caru de ôle.

Să venim acum iară la politica noastră cea mare, de care trebuie neapărat ortaoa noastră să se ție cu dinții, ca lupii flămâni de bietul mielă cădut în ghiarele lor, căci, alt-fel, ne ducem pe copecă cu Beisadea noastră de mână!

Mergi daru 'nainte, frate Chessarie, mergi fără nici un conac. Dute otova și d'a dura ca și pînă acum, dute învîrtindute și rostogolindute ca dovlécul Beisadelei printre spîndurații de Roșii; și nu te lăsa să te intréca la miucuni și injurături masalagii ăia de ortagii ai nostri de la gazeta *Pressa*, căci aru fi și rușine ca nîsce flec de dalcanci de ieri d'a-l-altă-ieri ca dîngii să-ți ia turtă după focu, ție care ai albit în asemi blestemății nostime, ca și Beisadea noastră în... diplomația rafinată, și care încă din copilăria-ți ți-ai dobîndit, dupe merit, minunatul titlu de Sarsailă.

De și, dupe cum scim, gazetta ta, ca și pécătôsa de *Pressa*, nu servă în Capitală, și mai în totă Romania, decât numai pentru mășline, brânză, pește prăjit, cărnați fripti, lacherdă și alte trebuințe... fără a fi citite decât numai de vre-ua căți-va fătălăi curioși d'a vedea pînă unde are să ajungă peșcherlicul de infamie al ortalei noastre; ânsă tu nu te potieni de locu, ci stăruesce mereu a face se fie aruncată mai înainte gazetta ta tot gratis și cu sila și pe furis, ca și pînă acum, prin tôte prăvăliile, tôte cafenelele și tôte anghiuirile... quôci plată dela stăpinire, slavă ortagiului nostru ministeriu, aveți destulă pentru ca să luminați poporul întunecat și rătăcit de parascoveniile răsăritore ale gazetelor anostilor de Roșii, pe care vedem cu durere că totă lumea, ca printr'un făcut, alergă a le citi și reciti cu nerăbdare, aprobînd orbesce cele coprinse într'insele, pe când la gazetele noastre guvernamentale, și mai cu sémă *Trompetta* și *Pressa*, sbîrcesce din nasu si scupî cu poftă, cea ce mă pune pe triste gînduri.

D'aceea dîci că pertru ortaoa noastră este de cea mai mare și urgentă trebuință ca, mai înainte tu, frate Chessarie, vestitul decan al gazetelor ortalei noastre, se reîmprospătezi iar d'acapo tôte acelleași minciuni, calomnii și injurături, căci altele mai infernale decât cele rostite de noi pînă acum nu creșu se mai pôtă fi nici în tolba DD-lor Baist și Andrassy, nici chiar în tichia lui Belzebut. Tu, ca mofangi-bașă al ortalei noastre guvernamentale, se dai semnalul sberindu cât iti va lua gin-gașă ta fieoaneă, și tôte cele-alte gazete ale ortalei noastre se te urmese, prin deosebite drumuri, la una și aceeași țintă, și toți dulăii, cămii, căței și cățelușii,

tôte potăile și șarile cu sgarde și fără sgarde din ortaoa noastră se repete șoptind — fiind-că cu obrăznicia, ca pînă mai deunăzi, nu ne mai dăm mână! — și propagând pretutindenî acestea:

I. Că este de cel mai național, mai esențial, cel mai vital interes al națiunii române ca toți funcționarii administrativi, judiciari, fiscali și comunali, cum și militari, professorii, medicii și preoții cari nu se închină cinstitei icône a ortagiului nostru ministeriu, aibă-ei chiar moralitatea evangelică și totă capacitatea funcțiunei lor, se fie negreșit destituiți, persecutați și înlocuiți cu es-puscărișii din bandele noastre electorale, cu pungași ce smulgă orologiurile, agrafele și cerceii din urechile femeilor prin grădinele publice, cu hoții inferați din Vlășia reposatului Furtună, cu bandiți căpetenii și gazde de fur de cai, cu sdraveni vătăși și seizi din curțile boeresci, cu peșcheri pezevenghi — cum a disu desperat bietul polcovnic Zănătescu — cu nulițăi ghemonice, cu calemgii procopsiți ca gâsca, cu giubeli de geantaioa lui Pasvantoglu, cu vestiții nătării Machedoni, cu *bravi* ucenici d'ai reposatilor capitan Costache Chehaia, Marin Ballan, Bonea etc., cu respoi ca popa Tache, popa Ivan, popa Matache, cu totu felul de neșii sclerați ajunge numai se fî de pe chîntul și asemănarea ortalei noastre guvernamentale. (Incepui, frate Chessarie, mai înainte de la punctul funcțiunilor, pentru că de, e vorba de ca d'alde noi, astia, cari suntemu atata de devotați și abnegați pentru *patrie*... și pentru că, ori-ce mi s'ar dîce, mai aprôpe mi-e cămașa de pielea mea decâtu mărêta tombateră a Beisadelei!)

II. Că Roșii, iar nu ortaoa noastră, au umilă și umilescu România în străinătate; ei, iar nu ortaoa noastră, au complotat și complotesă cu Nemții și cu Ungurii pentru peirea României; ei, iar nu ortaoa noastră, au calomniat și calomniasă, au injurat și injură prin gazetele străine națiunea română și pe Domnitorul ei Carol I; ei, iar nu ortaoa noastră, au trădat și trădă România la toți străini din lume; ei, iar nu ortaoa noastră, au fost și sînt inferați cu decorațiunile străinilor pentru serviciuri contra intereselor României; ei, iar nu ortaoa noastră, au împedicat și împedica armarea și întărirea României; ei, iar nu ortaoa noastră, au făcut și facu se nu înainte se învățămîntul în școlele române; ei, iar nu ortaoa noastră, au fost și sînt vrăjmași înverșunați ai drepturilor și libertăților poporului român; ei, iar nu ortaoa noastră, au împilat și împilésă la jugul robiei pe poporul român; ei, iar nu ortaoa noastră, au pus și pun biruri grele în spinarea poporului român; ei, iar nu ortaoa noastră, au jefuit și jefuesc visteria țerei și pe poporul român pînă la cenușa din vatră; ei, iar nu ortaoa noastră au împovărat și împovărăsă România cu datorii de sute de milioane; ei, iar nu ortaoa noastră, au sugrumat și sugrumă comerțul și industria națională română; ei, iar nu ortaoa noastră, au ovreit și ovresc România; ei, iar nu ortaoa noastră, au făcut și facu din guarda națională uă uneltă a despotismului contra celorlă mai sacre drepturi ale omului; ei, iar nu ortaoa noastră, au înființat și întreține cu banii statului bandele electorale de ciomăgași sub căpitănia Petre Grădistanu și banda de maltesii sub căpitănia Nicolai es-puscărișul; ei, iar nu ortaoa noastră, au bătut și bată tăl-hăresce pe cetățenii alegători; ei, iar nu ortaoa noastră, au ales și alegu cu bătele es-puscărișilor criminali, cu biciul dorobanților deghisați și cu voturile vagabonților pe deputați la Adunarea legiuitoră a României și pe consiliul comunal al capitalei; ei, iar nu ortaoa noastră, au persecutat și persecută, au arestat și arestésă, au maltratată și maltratésă, au torturat și torturésă, au lăntuit și lăntuesce pe cetățenii români din oraș și din comunele rurale; ei, iar nu ortaoa noastră, au călcat și călca în picior și constituțiunea și tôte legile României; ei, iar nu ortaoa noastră, și-au bătut și bată joc de demnitatea și de onôrea cetățenilor români, pe cari, dupe ce-i insultă și-i bat, dupe ce-i arestésă totu pe dînsii, dupe ce-i osêndesce iar pe dînsii la câte-ua instanță judiciară, apoi spre batjocora societății române întregi, îi amnistiesă, adică facu ca tălharul care, în testamentul lui de mörte, dicea: „am chinuit de mörte pe omulu cutare, am omorîtu pe celu altu, am jefuit pînă la piele pe celu de colo, am dat focu casei celui din vale, am violat fata celui din dealu, am școlodit nevasta celui din câmpu, am aruncat în focu de viu copulul meu propriu, am spartu Biserica sciută, furându aurul și argintul dupe icônele ei și batjocorindu oltarul dintr'însa, daru, cu tôte acestea, eu acum îi ertu pe toți pentru tôte tălharile melle!”

S'apoi, ca se dăm mai multu șicu minciunelor și calomniilor ortalei noastre, se începem acum și mai de departe și se ne bocim ca caiafa, strigîndu că tôte faptele criminale comise numai de ortaoa noastră veche și noă, sînt făcute totu de Roșii. Spre pildă:

Ei au vîndut pe Christos, iar nu Iuda, și totu ei l-au restignit pe cruce, iar nu fariseii și cărturarii, adică ciocoi și călugării; ei au adus cholera în România, iar nu Muscalii, chemați și aduși de ortagii nostri bătrini, vîndători ai Domnului Tudor Vladimirescu, ei au făcut inundațiunile capitalei din vécul celu de aur al domniei lui Vodă-Cuza, iar nu ortagiul nostru vestitul general Bolgradinschi; ei, ei, și totu ei, și iar ei, ca unii ce au guvernată și guvernă statul român de sute de ani, au făcut și facu tôte crimele și nenorocirele în România; iar ortagii nostri de la putere și ortaoa noastră a umplut-o și o umple mereu de mână dulce și de fericiri nenumerate.

Eaca ast-fel este politica noastră cea mare, pe care

trebuie s'o urmăm noi cu sete și neclintire; ca se se ducă dracul Roșii... ai? ce dîci, frate Chessarie? ia spune-mi, dîci, are nosoché astă părere a mea? da, ce naiba ai? ce-mi stai așa de posomorîtu și cu părul sbîrlit ca cotoiul prinsu la ôla cu smîntînă?... Ce! nu cum-va mi te-ai bosumflatu pentru frățesca mea povăț ce-ți dedeiu asupra nesăbuitului tîu traiu?... Hei, hei, moșu Chessarie, moșu Chessarie! ast-fel de cumășu mi-ai fost? ... Eaca naaa! glumesci, frate Chessarie? În adevăr te-ai folofondorisit, ca cotorônța cocheta cându îi spune oglinda că, cu totu dressul și sulimanul ce și-l pune cu lopata pe obrazu-i stafidit, ca nu este de câtu totu muma pădurei în ochii craidonilor ce-și petrecu pe comptul ei? s'apoi, ce ți-am disu-eu, mă rog, așa de odoronc-tronc, în cât se te paracilieseci pînă la anacachio?... O! bată-te se te bată nostimada Beisadelei, frate Chessarie! Hei bine, năzdrăvanule! de ce nu-mi spuneai așa mai dinainte, ci mă frecași ca mehenghea de leliță ce se simte plăcută de curtesanul ei agiamî?...

Va se dîci acum ne-am înțelesu despre frecătura cu ghiață ce avem se le tragemu jupănilor de Roșii, încâtu o se-i facem se-și ia lumea în capu, se se ducă optu cu-a-brînzei unde-a dusu mutul iapa și Nan cărlanul, și se rămănem noi, ortaoa noastră guvernamentală, a ne resfăta și desfăta în scumpa noastră Românie, ca lupii în staulul de mielșei fără canî păditori.

Nu rămăne daru decâtu tu se-ți reei ifosul tîu de teleleică năprasnică și se te pui pe lucru cu totu ischisarlicul tîu vestit pentru chivernisela noastră... adică cumă am dîce, pentru *dulcea noastră patrie*... al dă *patria noastră*, patria lui Ștefan cel Mare ș'a lui Mihail Viteazul!... O! ce maaare lucru este *patria* pentru ortaoa noastră, frate Chessarie!... Numai miserabilul ăla de ortagi al nostru Petrace înferatul ne-a fegtelit feciorelnicul nostru obrazu cu gheșturile lui murdare și fără perdea! da fie, că tu mi-l aduci val-vîrtej ca la scara boerescă! și trebuie, trebuie se-l țesseli tu mereu, căci prea e de ôie ș'o se ne dea de potcă...

Mă ducă acum se dormu fără vise, și te rog, frate Chessarie, mai adu aminte de mine Beisadelei noastre, căci, dupe cum vîd, tocmă pe mine, care m'am sacrificat ca un mucenic pentru isbuitura planului ortalei noastre, m'a lăsat numai cuicosărași ce mi-i dete prin tine atunci la alegi, când pe toți cei alți pungași de ortagii ai nostri îi căpătu cu slujbulițe destul de muchelafe, veți și tu, în ministerul tîu de culte, unde croesci și cărpesc cum vrei tu, găsesc-mi și mie v'ua slujbuliță mai ghelirôșă, celu puțin ca acea ce o are Cononea, de care se dice că n'o se scape nebatutu de femei, căci dupe ce că le pré ciupesce din banii milei ce abia li se dă, apoi le și batjocoresce ca vai de elle! La revedere și s'auđim dupe pofta inimei melle!

Totă-clă.

A DOUA EPISTOLĂ ÎNCHISĂ

D-sale Domnului Lambru Vasilescu, Directorele, facu-totum, în direcțiunea generale a comp-tabilității Ministerului de Finance.

Scumpe Amice!

Părăsisem idea de a te întreține prea desu cu epistolele mele confidentiale, lăsîndu-ți prețiosul timp, pentru serioșele tale ocupări *ghisefiale* și de stat. Înalta politică știu că te preocupă seriosu, încât nu ți lasă nici chiaru timpul necesaru pentru visele tale de aur. — Când, ce se vezi? de uă dată, ceea ce nu'mi trecea nici prin vis, mă pomeniu c'ua pacoste!... Diana, cățelușă confratelui nostru de la *Pressa* Duminică dis-de-dimină ne aruncă pe ferestră foita sa dîsă *Pressa*, gratis, fără parale, adică de geaba; fiind-că plata ei o priimesce din punga statului. — Așa ne spune alții.

Închipuește-ți daru, scumpe amice, cât de mare 'mi a fost mirarea? Auđi d-ta! să nu se mai găsescă un singur om care să vie în ajutorul tîu, ba nici chiaru cățelușă confratelui nostru care ți-a luat destu bani ca să te apere? Că din contra cățelușă te latră, cu uă furie înspăimîntătoare, parch audu pe confratele nostru: „Diana șau pe elu,” în tocmă precum făcea uă-dată amiculu tîu *Valentinenu*, cu iubitul sîu *Tresoru*.

Tresoru! cere, Mon-ami! cere. Daru acum cere singur, lăsîndu confratelui Grădistanu, de a cere prin cățea sa *Diana*.

Pînă să viu la chestiunea, care mă silește a ți mai adresa aste puține rînduri de uă-cam-dată, mai întiui de tôte să'mi spu un singur lucru: cine dracul a divulgat prima mea epistolă ce ți-am adresat la 17 August? Eă, crede-mă, nu înțelegu de locu, cumu de s'a violat secretul scrisorilor, garantat de lege; se vede că, de cându cu direcțiunea D-lui Cociu, nu mai pôte fi nimicu secretu, nici chiaru scrisorile ce se publică prin diare; celu puțin, așa ne spune *Pressa* de la 31 August.

Ca să te asiguredi și mai bine de calomniile ce ți

adresădă *Pressa*, reproducă câte-va pasaje care 'mî umple inima de scârbă și dispreț. *Ei unu-l sunt* foarte încântați că tu nu ai dat nici un răspuns acelor calomnii, acelor trivialități, care nu merită de câtă celă mai mare dispreț.

Datoria mea, ca vechi amic, este de a nu lăsa pe nimeni, nici chiar pe tine, să crezi că în calomniile *Pressei*, ar fi existând măcar umbră de binuclă și este de mare utilitate pentru tine și pentru mine, ca să 'ți arătăm cu această ocaziune, armele ce întrebuintă bandiții de la *Pressa*, care nici nu o pte nega că au fost în capul bandelor de es-pușcăriști, și mai ales cărdășia celorlalte foaie ca *Adunarea* și *Trompeta*.

Vezi tu, scumpe amice, că totă lumea a apreciat consiliile ce ți dai prin prima mea epistolă, și efectul ce va produce dacă te vei ține strict de ele. *Pressa* voinde să lovească în demnitatea ta personală, critică situațiunea ta financiară, de neacădă că nu a făcut-o ei; și pe lângă multe alte să sufle câte-va mii de lei în locul tău; breee! ce lășitate!! Ține-te bine dar, căci timpul s'a apropiat ca turbaților nostri confrăți de la *Pressa*, să le cadă vâblul ce le acopere nerușinata lor față.

Pressa, începe a lovi prin articoli scriși de moșafi și corecțai de căței, cum de exemplu ai făcut tu situațiunea financiară. De, ce să dăci? n'ar ce să faci. Trebuie să ți primești lovitură chiar cu ciomagul tău.

Pressa, dice că, tu și cu amicul tău D. A. Golescu (nu uita și pe Lămotescu), ați adus țara în datorie de 800 milioane; și că așa de bine ați lămurit pozițiunea financiară, că peste puține zile să duci dracului toate domenele statului și voi, pe d'asupra! Tăcere, amice, că protestești eu în locul tău, contra unor asemenea aserțiuni. *Presa* le crede drepte. Tu numai să te speli pe mâini, și e destul atit.

Mai ești și un alt pasagi din *Pressa*:

Dacă diarul Ghimpele a avut plăcere să ți umple coloanele sale cu biografia amicului vostru Lambru Vasilescu, era multă mai bine să ne fi consultat pe noi care am trăit cu D-sa încă din cea mai fragetă copilărie, care nu l'a părăsit nici azi când se crede că e matur.

La învățtură, nu prea silitor ca la șiretlic. Uă conduită nu prea esemplară. Inteligența mediocră. Că D. Roșianu, abia l'a primit după Calească și să i fie ciubucul. Rară îl lăsa în mână și chiseaua cu tutun, fiind că lipsea cam desu din el, și cu tutunul se temea să nu dispară și chiseaua, ceea ce i s'a întâmplat mai târziu.

Nu mai în asemenea casuri proba activitate și agerime de mâini.

Tot pentru asemenea agerime și altele a fost și este recompensat.

Ba încă ai fi dat și iuruz prin casa Vistierii... A-furisita *Pressă*! Cine a mai scos-o la maidan!!!

Ei bine, scumpe amice, ce mai dăci de toate astea? bune sunt? Cu drept? e frumos? e ai? ce dăci? așa e că te regulează bine *Pressa*? ei, de; dracul te-a pus să te încumetresci cu cei de la *Pressa*? — de și ei nu o spune. — E, vezi asta nu e lucru curat. Făți cruce și scuipești în sinu!! *Pressa*, te susține ca streangul pe spânzurat.

E, e, dar nu-i numai atât că: *Indată ce te-ai vădătu și tu ceva, ai oropsit părinți, rudele, întorcându-le la toți spatele pînă la alți 9-lea neam.*

Ast-fel dar, departe de a lovi în Ghimpele, calomniile și epitele neadeverate ce i se atribue, ele îl ridică; fiind-că este uă onore pentru un amic sprijinit de uă lăe ca Ghimpele, care și-a creat uă pozițiune onorabilă, încât nu are nici-un guvern a i imputa că l'a subvenționat, nu ca tine care te-ai ținut numai de caraghioslucuri, și care ai pierdut tot și umbli dupe spoli.

Vezi tu, amice, dupe ce ți arată uă parte din nedemnele calomnii ce ți atribue *Pressa*, prin care ei cred că te-a demascată lăsându-te cu obrațul gol (iar bine că te crede cu obraz, atât ți-ar mai fi lipsit) apoi parcă ți-ar da acea nostimă situațiune peste ochi, se fie vorba între noi, prea o făcuseși bôcă și tu...

Acum dupe ce vălugați toate astea să nu care cum-va să te discorajezi. N'ai grije de nimic, *Pressa* fiind în gradul cel mai mare al bôlei, se agată cu dinții de ori-ce îi esse înainte. Ea e aproape ași da sfîrșitul, chiar popa Tache stă gata a i cânta pogribania.

Mai nainte de a termina cu aceste puține linii, te rog, a mi explica uă curiositate ce am.

Tu, și Marghilomanu injurați cu cea mai mare furie pe liberali că, ei cătă a fost la putere a pus de a stîr-pit mai pe toți hoții prin împușcare. Săracul Mihale

Bonea! Ce treburi ar fi făcut el în timpul de față!!! Dar nu-i nimic. Nicul trăese. Chiar Duminică a dat uă viță *Pressei* și *Trompeter*.

La întrebarea ce ți făcui să mi răspunzi prin poștă.

P. S. Amice, pădese cătă vei putea mai bine secretul acestor epistole, ca nu cei de la *Pressa*, în urmă, să vie din nou a te defăima în public, și ai grije de te întâlnești cătă mai ingrabu cu Nicul, care e specialu ca și tine în comptabilitate; el ca și tine ia bani fără a-i socoti. Grăbescite dăci mai ales că să sună prin lume, că Ministerul actual își va da în curând ortul popii.

La revedere

Cuibuc.

RUGĂCIUNEA BABACHI

I

Unul este Agă,
Cel-alt spătaru,
Nu mai este șagă,
Ei sunt la nazariu!

Domne prea putinte,
Ș'a totu Creatoru,
Ia încă aminte,
D'alui tău muritoru;

Cerescule Tată,
Care bine faci,
Către mine cată,
Robul să impaci;

Domne! Elu nu cere,
Să-lu întineresti;
Girbov pe picere,
Să-lu tirigiesti;

Elu se rogă numa,
Să se vrednicescă,
Ca să vadă cărna,
Fii s'o 'nvirtescă;

Totu ce elu invoca,
Este pentru ei;
— Sôrtea se camu joca
Toemai cându nu vrei;

Au-lu dar sfinte,
Și i dă putere;
Lassă-i, bunu părinte,
Astă mângăiere.

II

Unu capu Agii,
Cel-altu Hatman.
Ei placu agentii,
Kaiser-Linke (1) Mann.

A trăitu Babaca,
Ca să vadă mari,
Fii ce Neneaca,
Le dăcea ștregari;

A trăitu să-i vadă,
Totu ce-a fostu și elu;
— Domne! să nu cadă,
Norocu-i mișel.

Iorgu Nădrăgilă,
Cătu e de tăcutu,
Are minte-uă chilă,
E spătaru născutu;

Costăchită micul,
Cătu e de șgobiu,
Are și elu șicul,
Este Papugi;

Amendoi în fine,
Se vedu că suntu rodii,
Sufletu ruptu din mine,
Pu din alu meu plodu;

Punc-i dar stăpâne,
Sub aripa ta,
Ține-i totu în pâne,
Sub Măria ta.

III

Unul este Agă,
Cel-altu spătaru,
Nu mai este șagă,
Ei sunt la nazariu.

Costăchel Sburdălnicu,
E leit ce-amu fostu,
Kaf'astu Nacealnicu,
Nu Pesevenghiu prostu;

Îmbrăcatu cu formă,
Firu și fluturei,
Elu servă de normă,
La atăfi Lachei;

Șapca lui rusescă,
Portul muscălescă,
Epoca cerescă,
Mi reamintescă;

— Capitanu Costache,
Unde focu ești,
Ca sub Popa Tache,
Pilu să 'nvirtești?

— Unde sunteți bice,
Lumânări de cornu,
Carnea jos să pice,
Cându așu vrea să torn?

Domne! fieți milă,
Și mă ține viu,
Să vedu dându în silă,
Alu meu vrednicu fiu.

IV

Unu capu Agii,
Cel-altu Hatman,
Ei placu agentii,
Kaiser-Linke-Mann.

Iorgulețu Băbacu,
Este și elu bunu:
Scie ca Prusacu,
Să dea focu la tunu;

Cându ilu vedu călare,
Între tunuri stându,
Parcă-lu vedu mai mare,
În stambulul intrându;

Chivără se șapcă,
Cându elu pune 'n capu,
Turcii se facu teca...,
Șalvari le crapu...;

Nu e dreptu dar ore,
Să facu și eu chief?
C'amu născutu sub sôre,
Solu de Murawief?

Ba e dreptu stăpâne,
Și-așu băga chiar draci,
În toți latră-câne,
De-așu avea cazaci.

Sfinte dar părinte,
Domne Sabaoth,
Ia-mi rugă-aminte,
Ca celu ce știu tot.

V

Unul este Agă,
Cel-altu spătaru,
Nu mai este șagă,
Ei sunt la nazariu.

Amendoi stau bine,
Pe lăngă palatu,
Ține-i ține, ține,
Ca să facă satu.

Sfinților cu stemă,
Și voi mucenici,
Păstrați astă cremă,
Ai mei ucenici;

Sfinte Spiridone,
De minuni vestitu,
Dă-le lor cordone,
Pentru 'mpodobitu;

Sfinte Eleftere,
Care prunci pădești,
Dă-le ce voru cere,
Cu puteri cerești;

Sfinte a totu mare,
Sfinte, sfintu Mina
Dă-le lor ce n'are...
Să-ți cântu ossana;

Măică prea curată,
A lui Christ sublimu,
Mila ta arată,
Pururea aminu.

X.

UNU MODELU DE PETIȚIE SCRISĂ DE UNU ADVOCATU

Domnule Șefu!

Marea misericordie ce ați arătat deja pentru o sermană nenorocită; indemnă de ași manifesta recunoștința sa, mă reclamă de amu face datoria, daru vai căci meștiile sântu dificile, obstacolul este, reaoa pozițiunea prăvălii, la idea că mararele impositu ce milu impune statul cu o condițiune ilegală, comparată cu cei ce potu conrăspunde, ajutați de colosale capitaluri, de pozițiunile prăvăliilor lor, care face circulațiunea comerțului lor rapide și lesniciosă asupra plăților, la această idee, că îndatorirea cătră mine, este tot aceeași cee către alu de pte; mă înfiora mă cutremuru, âmparaliseșu rațiunea, și gândesc că numai mormântul am va servi de scăpare, mă ântreb singur, ce voi face cui mă voi plânga, cine mă va crede, că eu nu vându singur pe jumătate pe cătu mise cere, cirile sântu mari simbriile mari și alte cieltueli, toate acestea distribue un micu capitalu șilu ecstermină, si lasă abandonului o familie, o ec-distenție morală;

Și da ceea mă rog plecată D-le Șefu, spre abine voi davă opri puțin atențiunea-vă pietosă asupra unii ființe debile, care nu acceptă decâtu nobilulu D-v! simțimantii, ce vă caracterisă a ânblândi puțin această sôrtă suferindă această sôrtă severă care mă persecută, cu o sete maledictă! am permite de aface debitulu potrivit mieșlocelor mele până cându niseva oferi vrunu mieșlocu, spre aplăti și ceai lantă parte dinu debitulu cuvenitu!

Plecată
Uta R...

INSERTIUNE

Domnule Redactore!

Impregiurări neprevădute, mă puse în pozițiune să amu ore-care afaceri cu Primăria Comunei Rasi, Plasa Ialomița, Districtul Ialomița, unde din întâmplare aruncându-mi privirele asupra unor chărți ce se afla pe biurul D-lui primar, nu cu pucina mirare vedui ver-uă două, trei Procese-verbale redactate de primarul local și îndreptate D-lui Procuror respectiv cu adresele No. 217, 218 și 229 din 9/68 Iuliu două, era unul din 10/68 Noembriu.

Aceste Procese-verbale, conținea, pre cătu am putut ceti, uă mulțime de neorândueli comise de preotul acelei comune anume Marinu, de exemplu: că a venit betu în cancelaria Primăriei, în lipsa primarului și a notarului, a aruncat în toate părțile actele din care se compune arhiva cancelariei; a bătut într-una din zile la hanu pe D. Petre Zugravu; și a insultat și palmuit pe primar chiar în exercițiul funcțiunei se; și în urmă de toate la uă cercetare făcută de Proiestosulu respectiv în unire cu primarul, acestu venerabilu preotu, după ce a recunoscut toate aceste neorândueli, promite chiar prin scris că nu va mai face d'aci înainte!!!

Domnule Redactore! Naivitatea preotului în adevăr, m'a făcut să dîmbesc; dera faptele comise de dînsulu și nepedepsirea sea de cei în dreptu, m'a făcut să mă întristeșu și să dăci că, de nu se va face exemple cu atari oameni imorali, nu vom fi în stare a impiedica reultu nici uă-dată.

X.

BUCUREȘCI

NUOA TIPOGRAFIA A LABORATORILOR ROMÂNI

3, Strada Model 3.

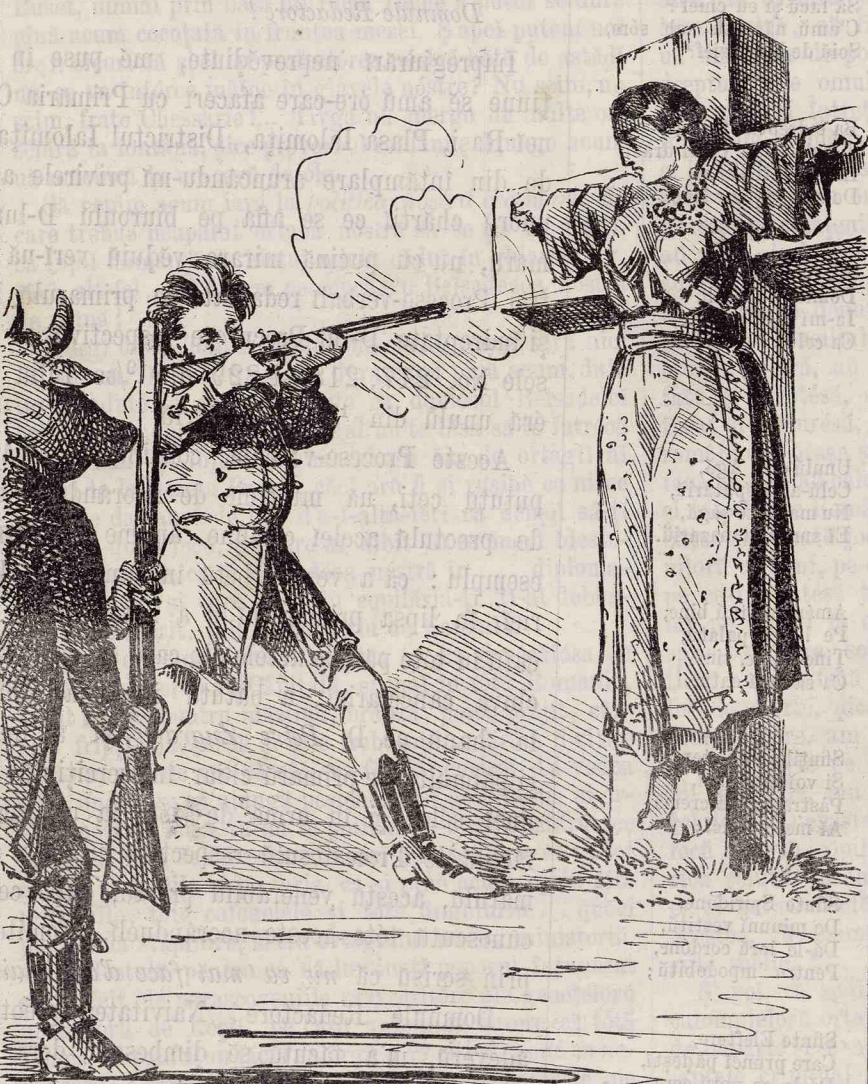
(1) Linke însemnă în limba Germană, cea ce în limba franceză se dăce Ganche, Brusque, iar Românește prostu, ridiculu, dobitoacu.

Tină-țer Domnezeu sănătosu.

Cea mai completă armonie domnește
în Ministerul actual!!!!

Vizeadă brne amice și reușita va
fi sigură.

Ne ai îngelatū mișelule, tu ai furatū totū
și nouă nu vrei sâne lăși nimicū.